A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2016. május 24.*

„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A Supeco európai uniós ábrás védjegy bejelentése — A SUPER COR korábbi európai uniós ábrás védjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — A fellebbezési tanács által végzett vizsgálat terjedelme — A felszólalás alapjául szolgáló áruk és szolgáltatások — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja — A 2868/95/EK rendelet 15. szabálya (2) bekezdésének f) pontja — A 2/12. sz. közlemény”

A T-126/15. sz. ügyben,

az **El Corte Inglés, SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviseli: J. L. Rivas Zurdo ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: E. Scheffer és A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Grup Supeco Maxor, SL** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviseli: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita ügyvéd),

az EUIPO ötödik felebbezési tanácsának az El Corte Inglés, SA és a Grup Supeco Maxor, SL, közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2014. december 4-én hozott határozata (R 1112/2014-5. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro tanácselnök, S. Gervasoni (előadó) és L. Madise bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2015. március 18-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 3-án benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 21-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz lezárultáról való értesítést követő három héten belül nem kérték tárgyalás tartását, és így az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék – az eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta következő

Ítéletet

A jovita előzményei

1 2012. április 30-án a beavatkozó fél, a Grup Supeco Maxor, SL, az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, melyek többek között az „árverést” és a „mások javára, különböző áruféleségek összeállítása (kivéve ezek szállítását)” szolgáltatásokat is magukban foglalják, „amely lehetővé teszi az ügyfelek számára, hogy megfelelően megtekinthessék és megvásárolhassák ezeket az árukat valamely helyi üzletben, beleértve a nagykereskedelmi egységeket, és áruk kiskereskedelmét” (a továbbiakban: kiskereskedelmi szolgáltatások).

4 2012. augusztus 16-án a felperes, az El Corte Inglés, SA, felszólalást tett a bejelentett védjegynek a lajstromozás iránti kérelemmel érintett valamennyi szolgáltatás tekintetében történő lajstromozásával szemben.

5 A felszólalás különösen az alábbi, 2008. június 18-án bejelentett és 2012. február 1-jén 6997407 számon lajstromozott európai uniós ábrás védjegyen alapult, a többek között a 35. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában:

6 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja volt. A felszólalási beadványban többek között az „Áruk és szolgáltatások jegyzéke” és „az áruk és szolgáltatások egy részére alapított [felszólalás]” kifejezések szerepeltek, melyeket a 35. osztályba tartozó szolgáltatások alábbi felsorolása követett: „Reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák.”

7 2014. február 28-án a felszólalási osztály a felszólalásnak részben helyt adott, a bejelentett és a korábbi védjegy közötti összetéveszthetőség indokával. Megtagadta a bejelentett védjegy lajstromozását a 35. osztályba tartozó valamennyi vitatott szolgáltatás vonatkozásában. Az európai uniós védjegybejelentések és lajstromozások során az osztályok fejezetcímeinek az árujegyzékben történő használatáról szóló, 2012. június 20-i közleménye (HL OHIM 7/2012) alapján a felszólalási osztály úgy találta, hogy a felperes szándéka a Nizzai Osztályozás érintett osztályának betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás lefedése volt. A felszólalási osztály összehasonlította a bejelentett védjeggyel jelölt, 35. osztályba tartozó szolgáltatásokat a felszólalási beadványban említett szolgáltatásokkal, illetve a 35. osztályba tartozó szolgáltatások alfabetikus jegyzékében szereplő „árverés” és „automatikus elosztógépek kölcsönzése” szolgáltatásokkal, az azonosságuk vagy hasonlóságuk megállapítása végett.

8 2014. április 24-én a beavatkozó fél fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozatával szemben.

9 2014. december 4-i határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa részben helyt adott a fellebbezésnek, hatályon kívül helyezve és módosítva a felszólalási osztály határozatát, amennyiben az helyt adott a felszólalásnak az „árverések”, illetve a kiskereskedelmi szolgáltatások tekintetében.

10 A fellebbezési tanács előzetesen megállapította a megtámadott határozat 14. pontjában, hogy a felperes által a felszólalási osztályhoz benyújtott felszólalás terjedelme a felszólalási beadványban kifejezetten felsorolt szolgáltatásokra korlátozódott. E tekintetben megállapította, hogy az „árverés” szolgáltatások nem úgy szerepeltek e beadványban, mint a korábbi védjegy által lefedett, 35. osztályba tartozó szolgáltatások, és a felperes egyébként sem állította a felszólalási eljárás, illetve a fellebbezés során, hogy felszólalása ezen szolgáltatásokon is alapulna. Éppen ellenkezőleg, a fellebbezési tanács szerint a felperes a fellebbezéssel kapcsolatban tett észrevételeiben megerősítette, hogy a felszólalása „a [korábbi védjegyekkel jelölt] áruk és szolgáltatások egy részén alapult”, a felszólalási beadványban kifejezetten felsorolt szolgáltatásokat jelölve ekképpen. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a felszólalás nem az „árverések” szolgáltatásokon alapult, és nem volt szükség annak megállapítására, hogy a korábbi védjegy jelölt-e Nizzai Osztályozás fejezetcímeinek szó szerinti értelme által nem lefedett más szolgáltatásokat.

11 A fellebbezési tanács így a korábbi védjeggyel jelölt szolgáltatásokat illetően e szolgáltatások hasonlóságának vizsgálatát a „reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák” szolgáltatásokra korlátozta. Úgy találta e tekintetben, hogy e szolgáltatások nem mutatnak hasonlóságot a bejelentett védjegy által érintett szolgáltatások közül sem az „árverésekkel”, sem a kiskereskedelmi szolgáltatásokkal (a megtámadott határozat 36–42. pontja).

A felek kérelmei

12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot azon részében, amelyben az hatályon kívül helyezte és megváltoztatta a törlési osztály határozatát;

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

13 Az EUIPO azt kéri, hogy az Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

14 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

15 A felperes lényegében egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

16 A felperes anélkül, hogy vitatná az érintett vásárlóközönség fellebbezési tanács általi meghatározását, vagy a szóban forgó megjelölések hasonlóságának fellebbezési tanács általi értékelését, azt kifogásolja, hogy e tanács az érintett szolgáltatások összehasonlításakor nem vett figyelembe bizonyos szolgáltatásokat, melyek nem szerepelnek ugyan a felszólalási beadványban, azonban a korábbi védjeggyel vannak jelölve, melyek között szerepelnek az „árverések”, és ekképpen tévesen a korábbi védjeggyel jelölt szolgáltatások és a bejelentett védjeggyel jelölt „árverések”, illetve kiskereskedelmi szolgáltatások közötti összetéveszthetőség hiányát állapítva meg.

17 Emlékeztetni kell e tekintetben arra, hogy a felperes a felszólalási beadvány formanyomtatványán bejelölte az „Az áruk és szolgáltatások egy részén alapul” rubrikát, majd az alábbi szolgáltatásokat sorolta fel: „Reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák” (lásd a fenti 6. pontot).

18 Egyébiránt a felszólalásának indokolásában a felperes nem szolgáltatott semmilyen más pontosítást az említett felszólalás alapját képező szolgáltatások vonatkozásában.

19 Így, miképpen azt a beavatkozó fél helytállóan emelte ki, a 2013. január 15-i Lidl Stiftung kontra OHIM – Lactimilk (BELLRAM) ítéletben (T-237/11, EBHT, EU:T:2013:11) szóban forgó felszólalástól eltérően a jelen ügyben szereplő felszólalási beadvány nem utal semmilyen ellentmondásra, mely kétségeket ébreszthetne a felszólalás alapját képező szolgáltatásokat illetően, mivel a felperes egyfelől kifejezte

abbéli szándékát, hogy a felszólalását csupán a védjegyével jelölt áruk és szolgáltatások egy részére alapítja, másfelől felsorolta e szolgáltatások egy részét, többek között a védjegybejelentésében említett, a 35. osztályba tartozó szolgáltatásokat.

20 A felperes ugyanakkor úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen következtetett arra a felszólalási beadványból, hogy az csak a „Reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák” szolgáltatásokra vonatkozott, és azt nem lehetett úgy értelmezni, hogy az „árverések” szolgáltatásokat is magában foglalná. E tekintetben a 2/12 közlemény V. pontjára hivatkozik, melynek értelmében „[a]mi azokat a [2012. június 21.] előtt benyújtott [európai uniós] védjegybejelentéseket illeti, amelyek a [Nizzai Osztályozás] valamely adott osztályának fejezetcímében szereplő általános kifejezések egészét használják, az [EUIPO] úgy találja, hogy a bejelentő szándéka […] a bejelentés időpontjában érvényben lévő kiadás adott osztályának betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi áru, illetve szolgáltatás lefedése volt”. Mivel a korábbi védjegyet 2012. június 21. előtt lajstromozták, és az a Nizzai Osztályozás 35. osztályának fejezetcímében szereplő általános kifejezések egészét használja, a felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy felszólalása az ezen osztály betűrend szerinti jegyzékében szintén szereplő „árverések” és „automatikus elosztógépek kölcsönzése” szolgáltatásokra is kiterjed.

21 Meg kell állapítani, hogy míg a 2/12 közlemény V. pontjának megfogalmazásából következik, hogy az adott védjeggyel ellátott áruk és szolgáltatások nem korlátozódnak a 2012. június 21. előtt lajstromozott európai uniós védjegyek esetében a védjegybejelentésben kifejezetten felsoroltakra, mindössze e megfogalmazásból ugyanakkor nem vezethető le az, hogy az érintett áruk és szolgáltatások ilyen tág értelmezése a 2012. június 21. előtt lajstromozott védjegyen alapuló felszólalási beadványra is alkalmazandó lenne. Amint az EUIPO helytállóan kiemeli, e beadvány, valamint a felszólalási eljárás tartalmát különleges rendelkezések szabályozzák. Az ítélkezési gyakorlat fényében értelmezett ezen rendelkezések szerint az említett beadványnak egyértelműen és pontosan meg kell jelölnie azokat az árukat és szolgáltatásokat, melyeken a felszólalás alapul.

22 A többek között a 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelettel (HL 2005. L 172., 4. o.) módosított, a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303. 1. o.) 15. szabálya (2) bekezdése f) pontjának legtöbb nyelvi változatából ekképpen kitűnik, hogy a felszólalási beadványnak tartalmaznia kell azoknak az áruknak és szolgáltatásoknak a felsorolását, melyeken a felszólalás alapul.

23 Jóllehet a 2868/95/EK rendelet 15. szabálya (2) bekezdése f) pontjának francia nyelvi változata a következőképpen rendelkezik: „[l]’acte d’opposition doit comporter […] les produits et services à l’encontre desquels l’opposition est formé”.

24 Azonban, amint az EUIPO megállapítja, a francia egyike a néhány ekképpen megfogalmazott nyelvi változatnak, míg a szóban forgó rendelkezés legtöbb nyelvi változata azokra az árukra és szolgáltatásokra vonatkozik, amelyeken a felszólalás alapul. Az angol nyelvi változat szerint „the goods and services on which the opposition is based”, a német nyelvi változat szerint „die Waren und Dienstleistungen, auf die sich der Widerspruch stützt”, az olasz nyelvi változat szerint „i prodotti e i servizi sui quali si basa l’opposizione”, a spanyol nyelvi változat szerint pedig „los productos y servicios en los que se basa la oposición”.

25 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az ilyen megközelítés ugyanis összeegyeztethetetlen lenne az uniós jog egységes alkalmazásának követelményével. Az egyes nyelvi változatok közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (lásd: 2012. november 15-i Kurcums Metal ítélet, C-558/11, EBHT, EU:C:2012:721, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 A felszólalási eljárást meghatározó szabályok általános rendszerét illetően meg kell állapítani, az EUIPO-hoz hasonlóan, hogy egyfelől a felszólalási beadványnak a 2868/95/EK rendelet 15. szabálya (2) bekezdése b)–e) és g) pontja által meghatározott tartalma, mely az ugyanezen szabály f) pontjának rendelkezése által megkövetelt tartalmat körülveszi, a korábbi védjegyre vonatkozik, ami megerősíti azon értelmezést, mely szerint ez utóbbi rendelkezés is az említett védjeggyel jelölt árukra és szolgáltatásokra vonatkozik. Másfelől az említett rendelet 15. szabálya (3) bekezdésének a) pontja, melynek értelmében a felszólalási beadvány „tartalmazhatja" azon áruk és szolgáltatások megjelölését, melyekkel szemben a felszólalást tették, megerősíti, hogy a felszólalási beadványban a vitatott védjegy által jelölt árukra és szolgáltatásokra való hivatkozás csupán opcionális, és nem esik egybe e rendelet 15. szabálya (2) bekezdésének f) pontjával, mivel ugyanezen rendelet 15. szabálya (3) bekezdés a) pontja még azt is kifejti, hogy e hivatkozás hiányában a felszólalást a felszólalás által érintett európai uniós védjegybejelentésben felsorolt valamennyi áru és szolgáltatás ellen irányulónak kell tekinteni.

27 A felszólalási beadvány tartalmát meghatározó szabályok célját illetően meg kell jegyezni, hogy a 2868/95 rendelet az említett beadvány kétféle hivatkozását különbözteti meg: egyfelől azokat, melyek hiánya e rendelet 17. szabálya értelmében a beadvány elfogadhatatlanságához vezethet, és amelyeket többek között az említett rendelet 15. szabálya (2) bekezdése ír elő, másfelől pedig azokat, melyeket ugyanezen szabály (3) bekezdése ír elő, melyek hiánya csak a felszólalás megalapozottságának vizsgálatára nézve járhat következményekkel. Különösen, amint az a fenti 26. pontban már megállapítást nyert, az említett bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy azon áruk és szolgáltatások megjelölésének hiányában, melyek ellen a felszólalás irányul, a felszólalást az általa érintett védjegy bejelentésében szereplő valamennyi áru és szolgáltatás ellen irányuló felszólalásnak kell tekinteni. Ezzel szemben, amennyiben a felszólalási beadvány nem tartalmazza a szóban forgó rendelet 15. szabálya (2) cikkének f) pontjában előírt hivatkozást, a felszólalást el kell utasítani mint elfogadhatatlant ugyanezen rendelet 17. szabálya (4) bekezdése értelmében. Nem szerepelhet egyszerre ugyanaz a feltétel tehát a szóban forgó 15. szabályának (2) és (3) bekezdésében.

28 E feltételek mellett a 2868/95 rendelet 15. szabálya (2) cikke f) pontjának a francia nyelvi változatában az azon árukra és szolgáltatásokra való hivatkozás hiánya, melyeken a felszólalás alapul, nyilvánvalóan elírásnak tűnik, és nem teszi lehetővé e rendelkezés akképpen történő értelmezését, hogy az nem írja elő az említett áruk és szolgáltatások felszólalási beadványban történő megjelölését.

29 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a 2012. június 19-i, Chartered Institute of Patent Attorneys ítélet (C-307/10, EBHT, EU:C:2012:361, 49., 56. és 61. pont, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel kapcsolatban [HL L 299., 25. o.]) óta állandó ítélkezési gyakorlat értelmében, melynek pontosan a 2/12 közlemény vonta le a következményeit, az annak érdekében szükséges egyértelműség és pontosság követelményének tiszteletben tartása érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők meg tudják határozni a védjegy oltalmának terjedelmét, azon védjegy bejelentőjének, aki a Nizzai Osztályozás valamely adott osztályának fejezetcímében szereplő általános kifejezések egészét használja a védjegybejelentés tárgyát képező áruk vagy szolgáltatások azonosítására, pontosítania kell, hogy kérelme az ezen osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egészére, vagy azok közül csupán bizonyos árukra, illetve szolgáltatásokra vonatkozik-e. Amennyiben a bejelentés az említett áruk vagy szolgáltatások közül csak bizonyos árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozik, a bejelentő köteles pontosítani, hogy az említett osztályba tartozó áruk, illetve szolgáltatások közül melyekre vonatkozik a kérelme (lásd ebben az értelemben: 2014. február 27-i Advance Magazine Publishers kontra OHIM – López Cabré (VOGUE) ítélet, T-229/12, EU:T:2014:95, 36. pont; a 2015. április 29-i Chair Entertainment Group kontra OHIM – Libelle (SHADOW COMPLEX) ítélet, T-717/13, EU:T:2015:242, 32., 34. és 37. pont).

30 Az egyértelműség és pontosság ilyen követelményeit úgy kell tekinteni, hogy azok a felszólalóra azon áruk és szolgáltatások megjelölését illetően is vonatkoznak, amelyeken a felszólalás alapul, annak érdekében, hogy egyrészt lehetővé tegye az EUIPO számára a benyújtott felszólalásról történő döntéshozatalt, valamint a felszólalással érintett védjegy bejelentője számára, hogy a védekezéshez

érveit előterjeszthesse (lásd ebben az értelemben: 2015. február 12-i, Klaes kontra OHIM – Klaes Kunststoffe (Klaes) ítélet, T-453/13, EU:T:2015:98, 32. pont). Ekképpen különösen amikor, mint a jelen esetben, a felszólaló azt jelöli meg, hogy a felszólalása azon védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások egy részén alapul, melynek jogosulja, a felszólaló feladata egyértelműen és pontosan megjelölni, hogy mely árukon és szolgáltatásokon alapul a felszólalása.

31 Következésképpen, a felperes állításával ellentétben, a 2/12 közlemény V. pontja nem alkalmazandó, még analógia útján sem a jelen esetben, azon következtetés levonásához, hogy a felszólalás a felszólalási beadvány felsorolt szolgáltatásokon kívül az „árverések” és az „automatikus elosztógépek kölcsönzése” szolgáltatásokon is alapul.

32 Tekintettel a fentiekre, a fellebbezési tanácstól nem lehet elvárni, hogy a felszólalás vizsgálata céljából figyelembe vegye a felszólalási beadványban nem említett árukat és szolgáltatásokat. A fellebbezési tanács ennélfogva helytálló módon csak a felszólalási beadványban említett, a felszólalás alapjául szolgáló szolgáltatásokat hasonlította össze a bejelentett védjeggyel jelölt, vitatott szolgáltatásokkal.

33 Ezt az értékelést nem kérdőjelezi meg a felperes azon állítása, mely szerint, mint különféle áruk harmadik személyek részére történő kiskereskedelmi értékesítésében igen ismert vállalkozás, törekszik arra, hogy a kiskereskedelmi szolgáltatásokat is lefedje.

34 Amint azt az EUIPO helyesen kiemeli, és anélkül, hogy szükség lenne ezen érv elfogadhatóságáról határozni, amit egyébként az EUIPO is vitat, egy védjegy jogosultjának bizonyos szolgáltatások biztosítására irányuló törekvése, valamint e jogosult e szolgáltatások nyújtójakénti ismertsége nem jelenti azt, hogy azon védjegy oltalma, melynek jogosultja szükségszerűen kiterjedne az említett szolgáltatásokra, és azt még kevésbé, hogy ebből következően az általa előterjesztett felszólalások e szolgáltatásokon alapulnának.

35 A fentiek összességéből az következik, hogy a fellebbezési tanács helytálló módon a bejelentett védjeggyel jelölt, vitatott szolgáltatásokkal csak a korábbi védjeggyel jelölt, a felszólalási beadványban említett szolgáltatásokat hasonlította össze, és ekképpen az így elvégzett összehasonlítás eredményét megkérdőjelező bármiféle érv hiányában a kereset egyetlen jogalapját el kell utasítani mint megalapozatlant, anélkül hogy szükséges lenne a beavatkozó fél által vitatott elfogadhatóságáról határozni.

36 Következésképpen a jelen jogalapot el kell utasítani.

A költségekről

37 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az EUIPO és a beavatkozó fél kérelmének megfelelően őt kell kötelezni a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék az El Corte Inglés, SA-t kötelezi a költségek viselésére.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. május 24-i nyilvános ülésen.

Aláírások